

KINTA KOLUMNA

D-DAY, UN ANIVERSARI AMB LA GUERRA D'UCRAÏNA CONVIDADA

La guerra, és també, sempre, una qüestió de símbols

Enguany, la celebració del desembarcament a les platges de Normandia ha tingut connotacions ben diferents de les que ens tenien acostumats aquest tipus de cerimònies. I tot perquè les eleccions Europees estaven obrint rius de neguit abans del tsunami provocat per l'extrema dreta europea a les eleccions. Preocupat, el director va decidir enviar-me a mi.

Imagineu una platja plena de gent ben vestida. Avions, enginys militars, soldats vestits de gala i paracaigudistes aterrant a pocs metres del públic. I llavors veure com un Macron napoleònic puja a l'estrada. Mon dieu! Exclamo. Sembla un guinyol pantagruèlic. Amb tot l'escolto religiosament... qui sap...

"Tots som fills del desembarcament del Dia D", segons Emmanuel Macron. Un discurs per arribar a fer entrar en els nostres cervells que l'absència dels russos i la presència del president ucraïnès, Volodímir Zelenski, és el més judiciós. "Davant d'aquells que volen canviar fronteres per la força o reescriure la història, siguem dignes dels que van desembarcar aquí. La seva presència avui, aquí, senyor president d'Ucraïna, diu tot això". Hi eren presents una vintena de caps d'Estat, però no Vladímir Putin.

Així que, Putin, una mica o molt enfadat, va enviar als americans un missatge d'aquells de "mama por". Missatge entregat a Cuba, a 160 km de les costes de Florida, consistent en una petita però, consistent flota de guerra però, seguin amb el dia D, quan Macron convida Zelensky a sopar, a París i li promet un augment del suport militar francès i l'enviament d'instructors militars. De fet està anunciant al món que Europa es rearma per a la guerra: "Davant el retorn de la guerra al nostre continent, davant de la manca de respecte

a tots aquells que van lluitar aquí, siguem dignes d'ells. Senyor president d'Ucraïna: Gràcies al poble ucraïnès, per la seva lluita i valentia".

Ni cal dir que el president nord-americà, Joe Biden també s'havia de lluir: "Tenien por, tots, però sabien que lluitaven en una guerra justa. Sabien que podien morir-hi però anaven al combat perquè cada pas que feien apropava una mica més la llibertat al món". I evidentment no podia deixar de banda Ucraïna i encara que no va citar a Putin directament, va deixar caure: "Un tirà que només pensa a dominar". Poc després va donar a Zelensky un gran feix de diners perquè continuï la guerra.

La nostra enviada especial ja havia fet la feina i llavors es va empassar (cosa que ningú li va demanar) els discursos de 24 caps d'estat o de govern. Va escoltar Charles Michel, president del Consell d'Europa, Sergio Mattarella, president de la República italiana. El príncep Albert de Monaco, el rei dels belgues, el dels Països Baixos, el de Noruega, de Dinamarca... sempre esperant amb candeletes poder escoltar Pedro Sánchez com a líder mundial (ara estem segurs que és una de les seves fans, una incondicional també?). Però sorpresa, no hi estava convidat! Ell, pobre, que quan va aconseguir entrar a la Moncloa va decretar immediatament que el final de la guerra d'Espanya, la Retirada de Catalunya, l'exili republicà i la deportació s'havia de celebrar el dia 8 de maig. De fet, Alemanya va capitular oficialment el 8 de mai de 1945; és la fi de la segona guerra mundial a Europa. La jugada de Sánchez era un intent per situar Espanya dins el conflicte mundial però a la banda dels bons, dels guanyadors i maquillar el feixisme franquista, la guerra i la dictadura.

Però sembla ser que aquesta jugada de pòquer no ha funcionat prou bé per ara. De moment encara no ha estat convidat a cap acte un representant d'una Espanya combatent al costat dels aliats. Clar que ja estem acostumats a que als espanyols se'ls falsifica sistemàticament la seva història fins el punt de no saber mai qui són... i per tant tampoc és tan difícil.

